

K mému překvapení se do obecního věstníku (Kurýr 10/2013) dostalo téma Olivovy dětské léčebny, o.p.s. Předpokládal jsem, že bude radši ticho po pěšině, protože vývoj v posledních dvou letech byl mírně řečeno skandální. Jen v jedné věci mají dámy, které odvážně píší do Kurýra, pravdu. Olivovna, říčanský zámeček, je dlouhodobě v centru zájmu Magistrátu hl. m. Prahy.

Ve středu 2. 10. 2013 proběhla i reportáž televize Nova. Možná budou další mediální kousky, proto píšu tato slova: Jsou některé skutečnosti, které mohu doložit:

1. Paní ředitelka Ing. Věra Jechová, kterou články a reportáž zmiňují v jiném světle, byla odvolána proto, že nedokázala jednat ze zakladatelem, Olivovou nadací, a vedla Olivovnu do soudních sporů o nájem. Úzce spolupracovala s panem Janečkem. Důkazy o jeho záměrech převést léčebnu pod vliv magistrátu a tedy pod péči jeho odboru majetku (v době primátora Béma) jsou v zápisech správní rady léčebny, nijak se tím netajil. Pokud šlo o paní ředitelku Jechovou, tak její hospodaření bylo setrvale v propadu a strategii na zlepšení stavu vymyslela jen tak, že v lednu roku 2010 nabídla Olivovnu magistrátu k převzetí a pracovala pro to všemi silami. Bylo to v rozporu se zadáním od správní rady a proto ji v únoru 2010 správní rada odvolala. Nemluvím už o zoufale neprůhledných financích, projedených penězích z dotací magistrátu, který paní Jechovou díky blízkým kontaktům s panem Bémem, podporoval napřímo. Funkci nepředala, předala horu dokumentace, ve které jsme se zoufale hrabali po měsíce. Zoufale zanedbaná práce s personálem, neplatné směrnice, nejasné hospodaření se zdravotnickým materiálem a podobně. Nekoncepčnost, protože léčebna nenabízela nic nového... Jen lékaře, kteří už měli své nejlepší za sebou a někde k důchodu chtěli přivýdělek. Hněv pana primátora Béma a ředitelčina manžela, spolu s dalšími politiky na sebe nenechal čekat. Pochopitelně. Paní Jechová chystala privatizaci v době, kdy ještě nebyl žádný vnější důvod. Léčebna mohla prosperovat.
2. Pád pana Béma a začátek pana Svobody přinesl na magistrátě možnosti k jinému jednání. Olivova nadace a Olivova dětská léčebna, o.p.s., došly ke shodě, nájemné se prominulo a částečně zaplatilo odprodejem majetku. V jednání na magistrátě organizace vystupovaly společně. Olivova nadace léčebnu opět podporovala a proběhlo řádné výběrové řízení na ředitele. Vybrána byla ředitelka, která předložila nejlepší podklady pro úspěch, paní Provazníková. Za výběrové řízení jsem ručil jako místopředseda správní rady Olivovy dětské léčebny, o.p.s. Pokud někde bylo něco nesprávného až nezákonného, neprošlo to máma rukama. To byly doby naděje. Cílem byly přímé vztahy s magistrátem, tedy jasnější nájemní poměry. Dohodnout to ze všech stran tehdy šlo.
3. Co se stalo s paní Provazníkovou, zda nám některé skutečnosti ve výběrovém řízení zamlčela, nebo ne, to nevím. Skutečností je, že od počátku jejího působení byl v Olivovně jeden problém za druhým. Neštěstí přišlo v lednu 2011, kdy už nová paní ředitelka dosáhla odvolání ředitele Olivovy nadace. Bylo pravděpodobně proč jej odvolat, ale neschopnost dohody, neschopnost vedení a taktu od nové paní ředitelky léčebny byly nabíledni. Bývalý ředitel nadace napadl své odvolání u soudu, uspěl a téměř na rok vyřadil správní radu Olivovy nadace z provozu. Už tehdy jsem říkal, že "s hady se těžko zpívá". Taky, že ano...
4. Paní ředitelka se rozhádala naprosto s každým, vyházela všechny lékaře najednou, přivolala na sebe kontroly VZP, sociálky a kraje - a možná i další. Snažil jsem se katastrofu eliminovat, správní rada za ředitelkou stále i ve chvílích, kdy ji možná už měla odvolat, ale po všech vyhazovech jsem přišel na řadu v lednu 2012. Paní ředitelka se domluvila s nadací, že ten, kdo škodí, jsem právě já. Když jsme v Olivovně uklidili, audity se dopracovaly skutečnosti, chtěl jsem se správní radou rozpočet na další rok a hlavně po paní ředitelce koncepci. Měla dobré mzdové podmínky k tomu, aby jí to stálo

za to. Zvolila něco jiného: Vytáhla na mne silné eso. Obvinění ze spolčení s kriminálními živly a domlouvání úplatků, machinací a další nesmyslná brutální obvinění bez jediného důkazu a bez jediné možnosti se hájit vedly k tomu, že mne bez udání důvodu - tedy nelegálně - odvolala správní rada Olivovy nadace ze správní rady. Počkal jsem, zda se nový komplot zase nepřeváží jinam, nevychladnou hlavy. A když se tak nestalo, sám jsem podal ke dni 31. 3. 2012 rezignaci na členství ve správní radě léčebny, protože své kolegy pro dobré dílo si vybírám. A tady jsem ztratil důvody usilovat o dobro věci. Pokud není podpora transparentnímu jednání, pokud si místní lidé nechtějí pálit prsty a nejdou do sporu o věc, chtějí hlavně klid, pak to nemůže skončit jinak. Kdyby Olivovna stála za námahu dalším lidem v dozorčí a správní radě, pak bych nebyl likvidován, pak by paní ředitelka byla brzy odvolána a Olivovna - možná - byla jinde. Píšu možná, protože předpokládám, že dlouhodobě má někdo zájem na likvidaci léčebny, převzetí a privatizaci. V nejlepší případě tu budeme mít dům pro seniory, se kterými si Praha neví rady. Možná další hotel...

5. Na paní ředitelku Olivovy léčebny Zdeňku Provazníkovou jsem po dvou měsících podal trestní oznámení pro pomluvu a také jsem ji žaloval proto, že se dostala bez mého svolení do mého emailového soukromého (nikoli služebního) profilu, probírala jej a vytiskla některé emaily, ve kterých jsem se s experty radil o jejím případném odvolání. Rozdala kopie těchto emailů dalším lidem při posledním jednání správní rady, na kterém jsem byl přítomen. Narušila tak moje soukromí zaručené Ústavou ČR. Nechal jsem jí čas pro omluvu. Nepřipadlo jí to vhodné, tak jsem se domáhal nápravy přes Policii ČR.
6. Policie ČR mě při prvním jednání za přítomnosti mého advokáta poučila a mimo záznam upozornila, že státní zástupce již má svůj názor a bylo by dobré, kdybych žalobu stáhl a nebo se domáhal nápravy jinou cestou... Stejným stylem odkopávaly orgány celou záležitost rok a nakonec věc odložily. Pochopitelně, někdo měl na tom svůj zájem. Paní ředitelka se opakovaně snažila intervenovat u mého zaměstnavatele a i ten na mne naléhal, abych ve věci dohody a smíru zamlčel její jednání a dokonce se jí omluvil.
7. Že byla paní ředitelka léčebny odvolána až v květnu 2013 je spíše k údivu. To, že si vedle sebe držela předsedkyni správní rady (která tou dobou byla už půl roku bez platného mandátu a nevěděla to) a nechala jí schvalovat finanční transakce půjček, ukazuje její přehled po právu a spravedlnosti. Lékaři, sestry, terapeuti, údržbáři, kuchaři a další, které vyštvala svou neschopností a osobními útoky, by mohli vyprávět. Moje rada: Ať je jí Pán Bůh milostiv a ať radši mlčí...

Poznámka nakonec: Byl jsem upozorněn, že je na webu justice.cz ve sbírce listin dokument, který popisuje moje odvolání správní radou Olivovy nadace dne 31.1.2012. Požádal jsem Olivovu nadaci a Olivovu dětskou léčebnu, o.p.s, aby dokument stáhly. Obsahuje totiž lživé informace. Nikdy mi nebylo toto zdůvodnění zasláno, což je v rozporu se zakládací listinou Olivovy dětské léčebny, o.p.s. Protože se odvolání nezákládalo na doložitelných skutečnostech a bylo aktem svévole, rezignoval jsem později sám, což samozřejmě už ve sbírce listin není obsaženo. Tak už to chodí...

Olivova nadace má máslo na hlavě. Ne, že ne! Jmenuje sama sebe stále dokola a sedí na majetku. Nejrady by byla, kdyby jí magistrát dal celý areál a měla jej ve vlastnictví. Zároveň měla a pravděpodobně má s magistrátem úzké propojení. To ať soudí čas a nakonec Pán Bůh. Obrazně řečeno: S hady se skutečně těžko zpívá... A já jsem zpívat chtěl. Nesl a odnesl jsem rizika takové "muziky", ale nijak toho nelituji. Možná by mohli jiní :-)) V době, kdy jsem v Olivovně působil, léčebnu bylo možno zachránit a provozovat tak, jak provozujeme jiné instituce. Tudíž v kladných číslech.

Daniel Kvasnička, dkvasnicka@gmail.com, Telefon: 6049477398